

på et socialt og på et miljømæssigt bæredygtigt grundlag. Det er et holdbart samfund, vi udvikler.

Og når det handler om at tænke langt og forberede Danmark på en fremtid med store forandringer i handelen og en hastigt udviklet teknologi, så er vi førende, og vi er inspirerende. Og når det gælder om i tide at forberede os på ændringer i sammensætningen af den danske befolkning, er vi også førende og inspirerende.

Men hvad skal vi med al den udenlandske ros? De kan jo ikke stemme, dem derude. Er vi os selv nok som enkeltpersoner og som folk? Gælder omsorgen for andre kun vores allernærmeste?

Den nu afdøde, tidligere ombudsmand, tilidsmand for det danske folk, Lars Nordskov Nielsen, formulerede det smukt og stærkt i et interview i Kristeligt Dagblad den 27. november 1998, og jeg citerer: »Der er intet fællesskab, hvis omsorgen kun gælder de allernærmeste. Omsorgen for fællesskabet skal genetableres, og det lader sig kun gøre, hvis ikke vi er ligeglade.«

Senere i det samme interview siger Lars Nordskov Nielsen, og jeg citerer: »Politikere og befolkningen er ikke meget for at tale om værdier, der ikke handler om penge og status. Vi taler gerne om bruttonationalprodukt og betalingsbalance. Hvis det handler om sociale problemer, gemmer vi dem bag taler om arbejdsløshedsprocenter og anden talmagi.«

Se, det er jo kloge ord at have i baghovedet i en finanspolitisk debat, hvor tal, procenter og penge naturligvis er helt centrale. Og jeg vil selvfølgelig ikke undlade indimellem at bruge tal, måske procenter og indimellem også penge, men bag de mange tal, vi i de kommende timer vil slynge i hovedet på hinanden, der gemmer sig en hverdag, et liv, som leves af hvert eneste menneske, der bor inden for vore grænser. Og bag de afstemninger, vi gennemførte i går, gemmer sig dybe overvejelser over, hvilke værdier og hvilken retning det danske velfærdssamfund skal betrede de kommende år.

Det store spørgsmål er: Gør denne finanslov en forskel? Forandrer den vores hverdag? Giver den en retning og en tro på Danmarks fremtid som et velfungerende velfærdssamfund? Forbedrer den kvaliteten i vores liv? Giver den os muligheder? Svaret er ja. Socialdemokratiets svar er et ja.

Denne finanslov indeholder så mange konkrete og nærværende forbedringer, som gør livet lidt mere anstændigt og skaber lidt mere ret-

færdighed, men den stiller også krav om omsorg for andre end vore nærmeste. Den kræver ofre på egoismens alter. Den kræver solidaritet, for at mennesker, du ikke nødvendigvis kender, får muligheder for og frihed til at leve deres hverdag.

Socialdemokratiet tror, at vi, der lever i Danmark, er glade for vores samfund, for vores velfærd og er mere end parate til at betale økonomisk og personligt for det. Socialdemokratiet tror, at vi vil hjælpe medborgerne og ikke kun vores nærmeste, vi tror, at det, der forener os som folk, er værdier som lige muligheder, frie muligheder og gode fællesskaber.

Den type debat og den type overvejelser kan det være svært at få øje på i det offentlige liv, i medierne og i den politiske debat på Christiansborg, for der er det ikke nødvendigvis den skole, der skaber bedre muligheder, bedre rammer og en bedre hverdag for vores børn, der spiller en rolle. Men den eksisterer. Den er i langt de fleste tilfælde bedre end sit ry, og det står der ikke noget om i avisen. Den eksisterer som en del af mange menneskers liv. Og med aftalen med landets kommuner lægges grunden til mange konkrete forbedringer overalt i landet i folkeskolen, men det forsvinder ud i den blå luft, hvem der gjorde det.

Glæden på lærerværelset over bedre rammer til undervisning, på forældremødet og ikke mindst hos børnene over en fysisk tidssvarende skole er en politisk ambition, er en politisk beslutning, som vi har truffet. Ja, der var nogle, der afstod, men det kan de jo selv stå til ansvar for. Vi, der ville det, har ført det igennem. Og vi vil se, at det vil blomstre, og det vil blomstre mere i skolerne i de kommende år.

Vi har også taget tønnen med dagtilbudene. Her sætter vi så kvaliteten i højsædet. Nu er det skolerne, der står med den store fysiske udfordring. Det er skolen, børnenes hverdag, der kommer til at spille en stor rolle for de penge, vi skal bruge, de rammer, vi skal etablere fremover.

Det er også en god finanslovaftale, fordi der afsættes penge til f.eks. fællesarealer i forbindelse med ældreboliger. I de foregående år er forældede plejehjemspladser med toilet på gangen erstattet af ældreboliger, der er ordentlige, og der er blevet flere af dem i øvrigt. Og adskillige steder etableres der fællesarealer til kortspil, der er mulighed for at spise sammen med andre pensionister, og der er plads til møder i ældreråd eller